Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Dionisie Areopagitul

(s.v. 3 octombrie / s.n. 16 octombrie)

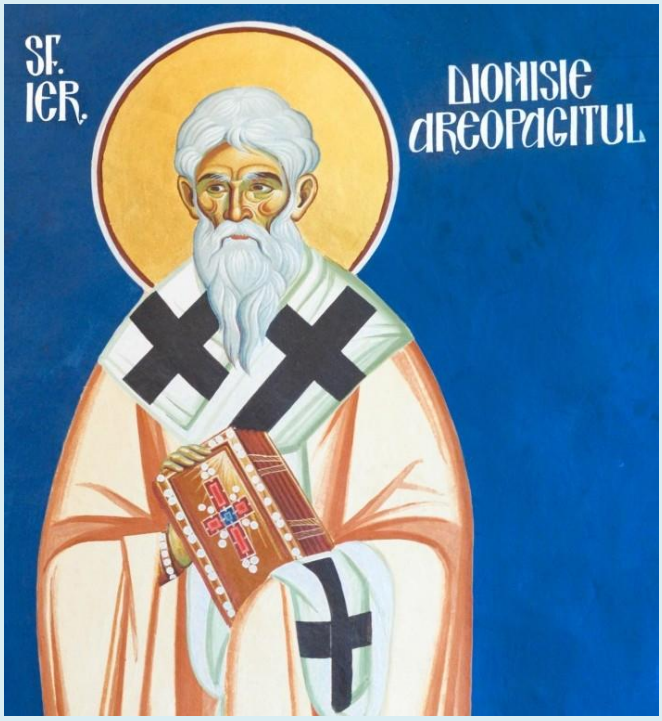

Sfântul sfinţit mucenic Dionisie Areopagitul (s.v. 3 octombrie / s.n. 16 octombrie):

https://www.academia.edu/44461681/Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Dionisie_Areopagitul_3_octombrie_

https://archive.org/details/sf.-dionisie-areopagitul

***

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Dionisie Areopagitul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.sfin%C5%A3it%20muc.%20Dionisie%20Aeropagitul%20

https://archive.org/details/@steaemy?query=Dionisie+Areopagitul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Areopagitul

&&&

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Dionisie Areopagitul glasul al 4-lea: Bunătate învăţându-te şi îmbărbătându-te întru toate, îmbrăcându-te cuviincios cu bun cuget, ai scos din vasul alegerii cele negrăite şi credinţa păzind, calea întocmai ai săvârşit, sfinţite mucenice Dionisie: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

facerea lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind învăţat de dumnezeiescul apostol Pavel văzătorul de cele cereşti, ai ajuns îndată, sfinţite mucenice Dionisie, a fi tăinuitor ceresc şi grăitor de cele dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce te-ai luminat cu dumnezeiescul har, luminează, fericite, sufletele celor ce te laudă, ca să înţeleagă învăţăturile tale cele de Dumnezeu însuflate, Sfinte Dionisie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Învrednicitu-te-ai, mucenice Dionisie, cu gând prea luminos şi cu sufletul, a vedea strălucirile rânduielilor cereşti şi starea cetelor de acolo.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cămară de mire luminată, te-ai arătat Întrupării celei mai presus de gând, a Făcătorului tuturor; că din tine, Maica lui Dumnezeu, S-a îmbrăcat în trupul nostru Hristos Domnul.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai presus de înălţimile cereşti ridicându-te, cuvioase, rânduielile, Oştirile şi strălucirile cele mai presus de lume le-ai tâlcuit tuturor, cu înălţimea graiurilor şi cu prea înţeleptele tale cuvinte.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umplându-te de înalta ştiinţă a dumnezeieştilor nume prea cuvioase, ai teologhisit cunoştinţa Dumnezeirii, făcându-te prin har dumnezeiesc, cuvântător al Preasfintei Treimi, prea fericite Dionisie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Omorându-te cu dorirea cea spre Dumnezeu şi foarte învăţându-te cu înţelepciunea cea prin harul cel făcător de viaţă, te-ai făcut organ de Dumnezeu purtător, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu lucrarea Duhului Celui ce toate le săvârşeşte, ai rodit, Fecioară, Trup Stăpânului tuturor; cu care ai osândit păcatul lumii şi ai izvorât Viaţa cea veşnică.

Irmosul: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti Marginea dori-rilor şi credincioşilor Întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea Doamne, Tu şi Puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu Bucuria mea; Cel ce nu ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bună podoabă a Bisericilor o ai pus în rânduială, că în ele ai zugrăvit, părinte, închipuirea sfinţitelor chipuri, celor asemenea Puterilor neînchipuite; prin care se învaţă Taina şi se luminează toată adunarea credincioşilor, cea cugetătoare de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pâraiele cuvântării tale de Dumnezeu, dumnezeiescule, foarte adapă grădinile cele cuvântătoare şi de-a pururea înflorite, sădite pe dreptate dogmelor; că ai propovăduit unimea Fiinţei şi Însăşi cinstita Stăpânire cea în trei Feţe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neîncetarea Ierarhiei tale celei Îngereşti şi dragostea şi dorirea către Dumnezeu şi plecarea către înălţimea dumnezeirii cea neabătută şi nepricepută, cu înţelepciunea ai învăţat-o, ierarhe, celor ce cu credinţă strigă: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lucrător sfinţit S-a făcut Fiul tău mântuirii tuturor, celor ce te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu; Începător şi Luminător, Dreptate şi Scutire, Fecioară. Pentru aceea credincioşii, după adevăr şi cu înţelepciune, te mărim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă? Şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul; ci, mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Glasul graiurilor tale, purtându-se ca un sunet ceresc, a tunat cu cuvântul harului, în cugetele celor fără de Dumnezeu şi a luminat inimile credincioşilor, cu razele cele prea luminate ale dumnezeieştilor dogme.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Asemănatu-te-ai neguţătorului care caută mărgăritare bune, prea fericite şi aflând Mărgăritarul cel cu adevărat de mult preţ şi mirându-te de strălucirea Lui cea cu lucrare dumnezeiască, L-ai mărturisit a fi Dumnezeu, ierarhe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu multă înţelepciune ai iubit, părinte, Izvorul înţelepciunii şi din dragostea Lui te-ai făcut desăvârşit şi izvorăşti totdeauna râurile dumnezeieştilor dogme, grăitorule de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca una ce eşti plină de har, ai primit întru tine pe Cel Preaîncuviinţat, care numai cu voirea toate le-a făcut şi care ne-a înfrumuseţat pe noi cu luminarea dreptei credinţe, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având, cu dragoste, silinţă pentru Lege, ai dobândit harul înţelepciunii, dumnezeieşte grăind tu despre Dumnezeu şi ai lăsat în urmă-ţi dogme drept credincioase, prea fericite; din care, îndulcindu-ne credincioşii, pe tine te fericim.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împodobit cu priceperea lui Dumnezeu, cuvioase, cugetătorule de Dumnezeu, ţi-ai plecat urechea dumnezeiescului Învăţător şi de la Dânsul te-ai învăţat înţelepciunea cea mai presus de lume, Sfinte sfinţite mucenice Dionisie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Viaţa ta a fost minunată, cuvântul tău şi mai minunat, limba ta strălucitoare de lumină şi gura însufleţită cu foc, prea fericite Dionisie; iar gândul tău, părinte, a fost desăvârşit în chip dumnezeiesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Noi credincioşii Fecioară, cu bucurie strigăm ţie cu glasul Arhanghelului Gavriil; că din tine nouă S-a Născut Cel Negrăit, Făcătorul şi Începătorul vieţii, Om făcându-Se şi S-a amestecat cu oamenii, Iubitorul de oameni.

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi mă ridică din adâncul răutăţilor, rogu-mă; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te Mireasă, pururea Fecioară!“

Prin uşile cerurilor trecând cu Duhul, ca un ucenic al apostolului celui ce a ajuns până la al treilea cer, Sfinte sfinţite Dionisie, te-ai îmbogăţit cu toată cunoştinţa celor negrăite şi ai luminat pe cei ce şedeau mai înainte în întunericul necunoştinţei. Pentru acesta strigăm: bucură-te, părinte a toată lumea.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat în Babilon oarecând, pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu bucuros picior, ca întru o grădină verde săltând, au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învăţăturile tale, ca ploaia cea cerească în pământ secetos, îngraşă inimile celor credincioşi, cele ce de-a pururea doresc şi fără saţiu le învaţă a striga: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu pricepere cugetătoare de Dumnezeu, ai scris minţilor celor fără de trup şi cuvântările lor cele de laudă, fericite şi de Dumnezeu fiind insuflat, ai învăţat Biserica a cânta: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Locaş bine întocmit al Preasfântului Duh te-ai arătat şi insuflările Lui şi arătările le-ai propovăduit ca un prooroc, înţelepte Dionisie, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată acum s-a împlinit proorocia lui Isaia, celui grăitor de Dumnezeu, că Fecioara a avut în pântece pe Dumnezeu Cuvântul şi a Născut pe Dătătorul de viaţă, căruia toţi cântăm: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind ca o oglindă luminată prin fapte bune, ţi-ai făcut gândul încăpător arătărilor celor curate, Sfinte Dionisie, prea fericite, şi primind razele Luminii celei mai presus de gând, ai cântat: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Har mai îndestulat s-a revărsat prin buzele tale; pentru aceea ai arătat dumnezeieştile învăţături, lăţindu-le şi descoperindu-ne mai luminat înţelegerea lor cea mai presus de gând, nouă, celor ce cântăm cu credinţă: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mai cunoscută s-a făcut prin tine, Sfinte Dionisie, mitropolia cea lăudată a atenienilor, aducându-te pe tine lui Hristos şi Împăratului tuturor, ca o pârgă prea sfinţită şi totdeauna cântând: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Maică a lui Dumnezeu cu totul fără prihană, curăţeşte rănile sufletului meu şi semnele păcatului; că ai născut Fiu pe Cel ce are puterea să izbăvească lesne pe cei legaţi cu lanţurile greşelilor din legăturile cele nedezlegate; pe Însuşi Făcătorul de bine Dumnezeu, Dătătorul de viaţă.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori tiranul haldeilor a ars nebuneşte cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu Putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învrednicindu-te a te face văzător şi dimpreună ostenitor cu Sfinţii apostoli, te-ai făcut părtaş măririi şi dimpreună cu ei, ai mers la vederea Trupului celui cu adevărat Începător de viaţă, al Însăşi Născătoarei de Dumnezeu, celei prea cinstite; pe care, după vrednicie, o mărim.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Dionisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-te-ai moştenitor dumnezeieştii Împărăţii în ceruri, părinte, ca un arhiereu după Lege şi ca un pătimitor nebiruit, amestecând sângele cel mucenicesc cu ungerea preoţiei; pentru aceasta ai luat cununi îndoite, precum se cuvine de sfinţenie, tăinuitorule, Sfinte Dionisie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce ai îndrăznire către Dumnezeu, Sfinte ierarhe înţelepte Dionisie, pentru toţi te roagă pururea, ca să ne izbăvim de încercări, cei ce te lăudăm cu bună credinţă, pe tine învăţătorul ştiinţelor celor negrăite, ca un sfinţit descoperitor al Bunătăţii celei tainic ascunse şi cu dumnezeiască stăpânire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Biserica cea cinstită, pe care Hristos, Fiul tău, a câştigat-o cu scump sângele Său, ca un Bun, arat-o cu vitejie biruitoare eresurilor, Ceea ce eşti plină de har; şi mântuieşte-ne din primejdii şi ne izbăveşte de stăpânirea barbarilor.

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat. Că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea, pe tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Privitorule al cerului şi adâncul înţelepciunii, dumnezeiescule căutător al Sfatului celui tainic; minte care străbate văzduhul, comoara Tainelor cunoscându-le, o, Sfinte Dionisie prea fericite, te rugăm: roagă pentru noi pe Cel Singur şi Iubitor de oameni.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Făcându-ţi mintea ca o oglindă prea văzătoare ai primit înăuntru fulgerele Duhului cele de raze aruncătoare şi luminările cereştilor străluciri. Pentru aceasta, te-ai şi învrednicit învederat a oglindi îngereştile începătorii, cu prea curată agerimea ta.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Ca unul ce eşti închipuire dumnezeiască vasului celui ales cu adevărat, înveţi Tainele cele dumnezeieşti, cu Duhul şi luminându-te cu darurile dumnezeieştii străluciri, arătat ai descoperit Cetele îngerilor. Pentru aceea, lăsând lumii înţelegerea dumnezeieştilor tale dogme, ai luminat pe toţi, sfinţite tăinuitorule Dionisie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Norul Soarelui celui înţelegător, sfeşnic de aur al Dumnezeieştii Lumini, nespurcată, neîntinată, Stăpână fără prihană, luminează-mi, rogu-mă, sufletul cel orbit de patimi, cu Lumina nepătimirii şi inima, fiindu-mi întinată, spal-o cu curgerile lacrimilor şi cu umilinţa pocăinţei şi mă curăţeşte de spurcăciunea lucrurilor mele, ca să strig cu dragoste către tine: Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască, că numai pe tine te am nădejde, eu, nevrednicul robul tău.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Fecioara şi Maica lui Hristos, văzând pe Făcătorul lumii pe Lemn, suspina lăcrimând şi cu amar i se topea sufletul şi trupul îşi bătea sfărâmându-se şi cu amar striga către Dânsul: vai mie, o, Fiul meu! Cum îţi voi suferi Patima, piroanele şi suliţa, eu, Ceea ce Te-am născut fără dureri? Ci, grăbeşte de Te scoală, ca să Te văd, Fiule şi Dumnezeule şi să înceteze de tânguiri şi durere; şi celor ce-Ţi laudă Patimile, să le dăruieşti dezlegare greşelilor.

Sinaxar

În această lună în ziua a treia, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Dionisie Areopagitul.

Stih: Ţi se tăie capul şi mare minune:
Căci ridicându-l pe el alergi Dionisie;
Capul Dionisie a treia zi ţi s-a tăiat.
Şi ridicându-l ai alergat.

Acesta întrecând pe toţi cu bogăţia şi cu slava şi cu mintea şi cu înţelepciunea şi era unul din sfetnicii Ariopagului, care fiind vânat de marele Pavel, s-a botezat şi s-a hirotonit episcop, învăţându-se tainele cele negrăite şi dumnezeieşti de înţeleptul Ierotei, lăsat-au şi cărţi minunate şi foarte înalte; din care cu cale este la vreme să pomenim de una: Ducându-mă, zice la Crit, m-a primit Sfântul Carp care de era atunci şi altul asemenea, era însă şi acesta om iscusit, la vederea lucrurilor celor dumnezeieşti, pentru multa curăţenie a gândului său atât cât nici se atingea de dumnezeiasca lucrare a sfintelor Taine, de nu i se arăta mai înainte vreo dumnezeiască şi sfinţită vedenie, după rugăciunile sale cele mai de înainte.

***

Deci zicea că-l mâhnise un oarecare necredincios, iar mâhnirea lui era aceasta, că acel necredincios osebise pe oarecine de la Biserică, cu înşelăciune trăgându-l spre nedumnezeire; fiind încă zilele cele de curăţenie, trebuia cu bună cuviinţă a se ruga şi pentru dânşii amândoi şi luând întru ajutor pe Dumnezeu, pe unul să întoarcă şi pe altul să biruiască cu bunătatea sa şi să nu lipsească învăţându-i pururea şi aşa să-i suie la aceiaşi dumnezeiască cunoştinţă, ci el lucrul, care nu-l pătimise mai înainte nu ştiu cum atuncea, picând în sufletul lui multă pizmă şi amărăciune s-a pornit.

Însă aşa mânios fiind, căci seara era şi către miazănoapte, la care vreme obişnuit era a se scula şi priveghea singur spre dumnezeieştile laude. Deci stând la rugăciune spre cea către Dumnezeu voroavă îşi făcea voia rea şi se mâhnea, cum nu se cădea, zicând: Că nu este drept, să trăiască oamenii cei fără de Dumnezeu, care strâmbă căile cele drepte ale Domnului. Şi acestea zicând se rugă lui Dumnezeu ca să-i lipsească de viaţă deodată pe amândoi fără milă cu un trăsnet.

Şi aşa el rugându-se, i s-a arătat unde văzu fără veste, că i se cutremură casa unde stă, desfăcându-se în două, din vârful acoperământului până la mijloc, şi oarecare pară de foc cu multe străluciri înaintea lui, unde se pogorî de la Cer până la dânsul. Că se vedea locul descoperit, încă şi Cerul deschis şi deasupra lui era Iisus, căruia îi stă înainte nespusă mulţime de îngeri în chip omenesc, însă acestea vedea în sus şi se miră; iară dacă se pleca în jos Carp, zicea că vede faţa pământului crăpată în chip de prăpastie adâncă şi întunecoasă, şi pe oamenii aceia ce-i blestemase înaintea lui îi vedea stând pe gura prăpastiei, cutremurându-se şi îngrozindu-se şi câte puţin de scăpară din picioare de mai cădea, iară din fundul prăpastiei ieşeau şerpi şi se învăluiau pe sub picioarele lor, când şuierau şi-i spăimântau şi-i îngrozeau şi-i trăgeau jos, când îi rodeau cu dinţii lor şi cu cozile lor şi-i urneau silindu-se în tot chipul să-i arunce într-acea prăpastie, lovindu-i şi împingându-i şi bătându-i şi se vedea aceea unde vrea să cadă de voie de nevoie, siliţi fiind de rău şi pe încet supunându-se.

Şi zicea Carp că vedea şi privea la cele de jos şi nu grijea de cele de sus, şi cum îi părea şi se mâhnea, căci nu erau căzuţi şi căci se nevoiau de multe ori spre aceasta şi neputând îşi făceau inimă rea şi blestemau şi abia iarăşi ridicându-se şi căutând spre cele de sus, vedeau iarăşi Cerul ca şi mai înainte şi pe Iisus, unde i se făcea milă de lucrul ce se făcuse, căci s-a sculat din scaunul Său cel deasupra cerurilor şi pogorându-se până la dânşii le tindea mână bună ajutându-le şi îngerii împreună apucau pe oamenii aceia.

Şi zise Iisus lui Carp, când îşi tinse mâna sa: Bate-mă dar, că gata sunt a pătimi de multe ori pentru oamenii care se apropie către mântuire şi mă bucur de aceasta, numai să nu greşească alţii. Deci socoteşte de-ţi va fi ţie bine, să schimbi petrecerea cea cu Dumnezeu şi bunii şi iubitorii de oameni îngeri cu lăcaşul prăpastiei şi al şerpilor.

&&&

Însă acest Sfânt Dionisie tâlcuind şi Tipicul bisericeştii rânduieli, după aceea s-a dus spre părţile apusului, pe vremea împărăţiei lui Domiţian şi arătând multe minuni, i s-a tăiat capul în cetatea Parisului. Şi primindu-şi capul în mâinile sale, a umblat două mile de loc pe picioarele sale, făcând ca să se minuneze cei ce îl vedeau şi nu l-au lăsat până nu s-a întâlnit cu o femeie anume Catula, Şi oprindu-se din dumnezeiasca pronie, l-a pus în palmele ei ca un odor.

Aşijderea şi ucenicii săi, Rustic şi Elefterie, tăindu-li-se capetele şi aruncându-li-se trupurile împreună cu mucenicescul trup al Sfântului propovăduitor ca să-l mănânce fiarele cele sălbatice şi păsările. Oarecare credincioşi le-au luat şi le-au ascuns pentru frica ce era atunci de ucigători; şi după ce s-au dus aceia, le-a aşezat fericita Catula într-o casă, în trei zile ale lui octombrie.

Era însă la statul trupului om de mijloc, uscăţiv, albineţ, cam galben, puţinel cam scobit la nări, cu sprâncenele dese, cu ochii adâncaţi şi cu urechile mari, cărunt, păros, cu barba cam lungă şi rară puţinel cam pântecos, fiindu-i degetele mâinilor lungi. Şi se săvârşeşte soborul lui în prea sfânta marea Biserică.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Rustic şi Elefterie.

Stih: Prin sabie Elefterie şi cu Rustic,
Slobozi de pământ şi de cele pământeşti se fac.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi Amin.